

DE SPIEGEL

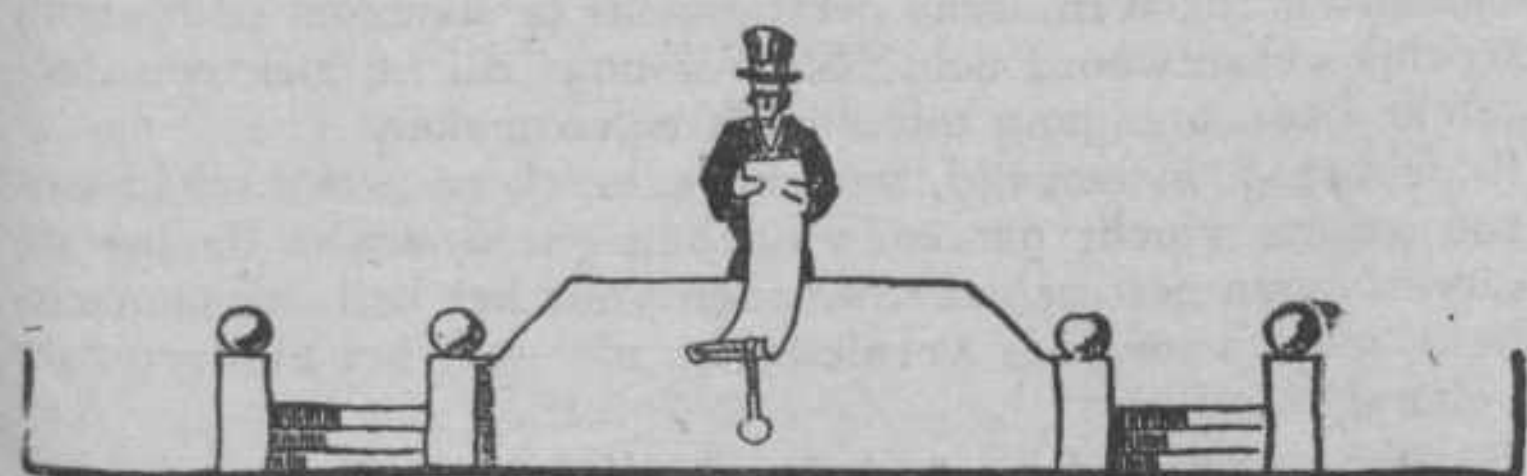
OFFICIEEL ORGaan VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK. GRIFFIER: W. VAN LUTTERVELT.

REDACT.: G. H. W. MEEDER, R. RADEMAKER, H. SALM, H. C. G. LANGEMEYER, B. W. VAN DER VLUGT.
VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 6.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIEN: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA).

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 101
19^e JAARGANG 11 OCT. 1946 8 BLZ. No. 3

UIT 'T ROODE KAMERDE

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN PRESIDENT
VAN DEN SENAAT, DEN HEER J. J. GERZON, TER
GELEGENHEID VAN DE PLECHTIGE INAUGU-
RATIE DER CANDIDAAT-LEDEN VAN HET D.S.C.
OP VRIJDAG 4 OCTOBER 1946.

Mijne Heeren Senatoren: Eereleden van den Senaat:

*Mijne Heeren Leden van Corpscommissiën, Bestuursleden
van Corpsverenigingen; Bestuursleden van
de R.K. Studentenvereen. „Sanctus Virgilius”.*

Mijne Heeren Leden van het D.S.C.

Mijne Heeren.

Wederom is één van die oogenblikken in de geschiedenis van het D.S.C. aangebroken, die tot de belangrijkste van het jaar kan behooren.

Immers over enkele minuten zal aan het Corps een nieuwe generatie worden toegevoegd; die eens zal kunnen medewerken om dit Corps sterker en krachtiger te maken en over enkele jaren aan dit Corps wellicht leiding en richting zal kunnen geven.

Een versterking, die het Corps meer dan ooit noodig heeft; niet omdat het aantal leden te gering is, maar omdat er behoefte is aan leden, die van onderaf op normale wijze het Corpsleven hebben meegemaakt. Want duidelijker dan ooit, is het gedurende het afgelopen jaar gebleken, dat men niet Corpslid is door slechts in het bezit te zijn van een Corpsdiploma. In deze gemeenschap moet men langzaam opgroeien, opdat men al het gebodene niet gaat beschouwen als iets vanzelfsprekends, maar als iets waarvoor men heeft moeten werken om het te begrijpen en te appreciëren. Helaas heeft deze laatste groentijd wel een zeer speciaal karakter gedragen en heeft daardoor maar zeer ten deele aan zijn doel beantwoord. Doordat de Senaat besloten had dit jaar geen numerus clausus in te voeren heeft een tot nu toe ongekend aantal Candidaatleden de zalen van de Sociëteit „Phoenix” overstroomd. De groentijd kreeg daardoor vaak meer het karakter van een massavertooning en het persoonlijke karakter raakte meestal geheel op de achtergrond. Die leden van het D.S.C., die hun krachten en tijd gegeven hebben om deze groentijd te doen lukken, zeg ik van hieruit dank. Vooral de Commissie van Bijstand verdient een aparte vermelding voor de uitmuntende wijze waarop zij haar schier onuitvoerbare taak heeft volbracht. Helaas ontbraken echter vele leden van het D.S.C. op het appèl, daardoor de verhouding leden — candidaatleden nog ongunstiger makend. Zij kunnen hun

verzuim goed maken, door zich in de komende maanden nog intensief met het nu te installeeren jaar bezig te houden. Dit laatste geldt voor alle leden van het Delftsch Studenten Corps. Geschiedt dit niet, dan zou het D.S.C. inderdaad langzamerhand tot het peil van het in de laatste tijd zoo vaak gebruikte woord *gezelligheidsvereniging* dalen.

Candidaatleden:

Met de langzame vorming tot een volwaardig Corpslid wordt op krachtige en gecomprimeerde wijze in de groentijd een begin gemaakt. In de groentijd wordt U gewogen en gevijld. Dan blijkt reeds, dat vele meningen en vraagstukken, die U meende voldoende overdacht te hebben, om er een gefundeerde meening over te hebben na enkele gesprekken met ouderen maar zeer wankel en ondoordacht waren.

Hoe vaak zult U niet meningen, die lijnrecht tegenover de Uwe stonden, als juiste hebben moeten aanvaarden. Hoe vaak zult U niet over vraagstukken hebben moeten spreken, waarover U tevoren nog amper had nagedacht. Dit wegen en vijlen is nu een van de grondslagen van de groentijd.

Gij zult moeten leeren spaarzaam te zijn met critiek op anderen zoolang gij niet Uw eigen visie scherp becritiseerd hebt. Wanneer gij dit zult leeren en U eigen maken, dan zal de groentijd een goede basis gelegd hebben voor Uw verdere leven. Dan zult gij opkomen voor Uw ideeën en idealen, zonder echter, door een overdreven gevoel van eigenwaarde en gebrek aan zelfcritiek, hierop van anderen critiek te kunnen aanvaarden. Gij zult ondervinden, dat de studentenwereld, die zich van de maatschappij onderscheidt door één grootere zorgeloosheid en uitbundigheid, maar tevens door zijn grootere critiek en vaak ontbreken van conventies, in zijn oordeel harder en selectiever is.

Maar vooral eischt het Corps van zijn leden eerlijkheid en oprechtheid.

Gij staat thans aan het begin van Uw leertijd in het Corps. Slechts zeer vaag zult U nu reeds kunnen voelen wat dit Corps U zal kunnen geven en leeren. Misschien over enkele jaren zult U dit ten volle kunnen begrijpen en zult U het belang er van in kunnen zien. Nu kunt U slechts open staan voor hetgeen U hier zult ondervinden en U voornemen niet slechts te ontvangen maar ook te geven. Vooral dit jaar, waar een zoo groot aantal leden geinaugureerd zal worden, zal het voor U extra moeilijk zijn U te handhaven. Slechts door U enthousiast te geven, zult U kunnen tegengaan, dat U in de massa ondergaat. Hard en scherp zal dit jaar geselecteerd worden om de parasieten onder U te verwijderen. Op welke wijze U Uw krachten zult kunnen geven, zal U reeds snel blijken.

Met de Sociëteit „Phoenix” als middelpunt en de vele onderverenigingen biedt het D.S.C. vele mogelijkheden om U te ontwikkelen en te ontspannen. Zoowel op cultureel als op sportgebied zult gij een keuze moeten maken uit die onderverenigingen waarop U Uw activiteiten zult richten. En wanneer U eenmaal door Uw persoonlijkheid en enthousiasme opgenomen zult zijn in deze onderverenigingen dan zult U snel beseffen, wat het beteekent in een ondervereniging van het D.S.C. te mogen musiceren of roeien. Dan zult gij merken wat de bijna niet te omschrijven band is, die in alle

Vervolg zie pag. 6

REDE UITGESPROKEN DOOR DEN PRESIDENT
VAN DEN SENAAT, DEN HEER J. J. GERZON, IN
DE NIEUWE KERK OP VRIJDAG 4 OCT. 1946.

Dames en Heeren,

Het is niet zonder een gevoel van schroom, dat ik het woord tot U richt in deze gewijde ruimte.

Dat het Kerkbestuur ons hiertoe in de gelegenheid heeft gesteld en dat het mogelijk is geweest deze bijeenkomst in samenwerking met de Technische Hoogeschool te houden stemt ons tot groote dankbaarheid.

Het is niet zonder reden, dat de Senaat van het Delftsch Studenten Corps juist dit jaar besloten heeft om van den traditioneelen gang van zaken bij de inauguratie der Candidaatleden af te wijken. Zeven jaar geleden, in het jaar 1939, besloot de Senaat van het D.S.C. om de gebruikelijke fakkeloptocht te vervangen door een plechtigheid in de Nieuwe Kerk alhier. De tweede wereldoorlog was toen juist losgebarsten, de storm over ons werelddeel was in aantocht. In het besef hiervan, meende de Senaat aan de juist geinaugureerde leden van het D.S.C. een positieve gedachte te moeten mede-geven. Hij besefte, dat het D.S.C. als gemeenschap, en de Delftsche student als individu, in de komende jaren zijn aandeel bij te dragen zou hebben in de krachtinspanning van het Nederlandsche volk. Niets achtte de Senaat dan ook meer geschikt dan deze plechtigheid te verbinden met de hoogste tradities van de stad Delft, de Prinsstad.

Aan den vooravond van het gigantisch wereldconflict hield de Heer A. J. Ott de Vries, vice-president van den Senaat van het D.S.C. een rede, waarin hij de verbondenheid van het D.S.C. aan het Huis van Oranje op den voorgrond stelde. Meer dan toen vermoed kon worden, bleek later deze plechtigheid op zijn plaats te zijn geweest, één jaar later was het niet meer mogelijk, om zich over het Oranjehuis in het openbaar uit te laten, nog één jaar later bestond het Delftsch Studenten Corps alleen nog in dién zin, dat het een sterke band tuschen honderden studenten vormde die van een vurigen dadendrang bezielde waren.

Ongeveer één jaar geleden vond in deze Kerk de herdenking plaats van 150 Delftsche studenten, waaronder vele leden van het D.S.C., die als strijders voor hun Vaderland gevallen waren. Een percentage, dat de onherstelbaarheid aantoonde van de wonde, die in deze gemeenschap geslagen was, en die tevens de onverzetelijkheid van de Nederlandsche jeugd in het algemeen, en van den Delftschen student in het bijzonder demonstreerde. Met nadruk wil ik hier vaststellen, dat ik niet op deze feiten teruggrijp om den Delftschen student met een aureool te omgeven, maar omdat het, merkwaardig genoeg, noodig is dit in het Nederland van vandaag naar voren te moeten brengen. In Nederland waar deze zaken soms doelbewust vergeten of gekleineerd worden.

Nu, na zeven jaren, nadat weer voor het eerst de groentijd op een normale wijze verlopen is, en de door den oorlog verbroken band tuschen studenten en Hoogeschool zich langzamerhand in gunstigen zin ontwikkeld heeft, meent de Senaat van het D.S.C., dat hij dit jaar niet voorbij mag laten gaan, zonder geuigenis af te leggen van den geest, die het D.S.C. bezielt in zijn leven en streven.

Nu, zeven jaren later, zijn wij hier op dezelfde historische plaats bijeen, ten einde ons te bezinnen op de taak die voor ons ligt.

De studie brengt ons hier in Delft tezamen. En al moge het een toeval zijn, dat dat samenkomen juist in deze schoone stad Delft geschiedt, dan is het toch zeker een zeer gelukkig toeval in deze inspireerende omgeving zijn jonge jaren te mogen slijten. Deze historische stad, die in menig opzicht het centrum van Nederland geweest is, en in het bijzonder deze unieke plaats, waar de stamvaderen van ons land in hun eeregraf rusten, is het wel uitermate geschikt om ons tot bezin-

ning te manen. Al zijn de gebeurtenissen en de tijden op het oogenblik minder spectaculair dan zeven jaar geleden, toch zijn de banden die ons verbinden en de eischen, die aan ons gesteld worden, niet veel anders dan gedurende den oorlog. En al mogen de uitingsvormen geheel verschillen van wat in die dagen aan de orde van den dag was, toch zijn wij evenzeer Delftsche studenten en evenzeer is aan het voorrecht Delftsch studen te zijn, een dure plicht verbonden.

Zoojuist zijn er aan deze gemeenschap eenige honderden leden van een nieuwe generatie toegevoegd. Wat mogen wij van hen verwachten en wat mogen zij van ons verwachten? Zij hebben zich voor oogen gesteld, eens ingenieur te worden; aan de reconstructie en aan de constructie van ons vaderland, van de wereld, mede te bouwen. Over een tiental jaren zal het meerendeel van hen zijn uitgezwermd over den aardbol. Vermoedelijk zullen zij als voorheen door hun werkzaamheden Nederlandsch Naam op vele continenten hoog houden. Ieder in eigen kring zullen zij een centrum van Nederlandsch denken vormen.

De Technische Hoogeschool zal, zooals zij dat reeds sedert decennien gedaan heeft, zorg dragen voor hun technische opleiding. Wellicht wanneer de vele denkbeelden over hervorming van het Hooger Onderwijs ook in deze stad in daden zullen worden omgezet, zal zij de student een aanmerkelijk doeltreffender opleiding geven. Doch waar zal de toekomstige ingenieur de andere bekwaamheden opdoen, die hij noodig heeft? Waar zal hij leeren zijn werk te verbinden met zijn idealen en zijn technische prestaties af te stemmen op wat hij zedelijk verantwoord acht? Sterker nog: zal hij zich een dergelijke gedachtengang uiteindelijk eigen maken?

Is de vraag, in een tijd, waarin techniek en wetenschap een zoo groote vlucht genomen hebben en in welke de laatste uitvindingen niet gebruikt worden voor het heil der menscheid, maar voor haar vernietiging, niet van het allergrootste belang?

Het is wel onnoodig te zeggen, dat ik hier in eerste instantie denk aan de atoomenergie, die niet zoo zeer een revolutie in de wetenschap als wel in de politieke- en krijgswereld gebracht heeft.

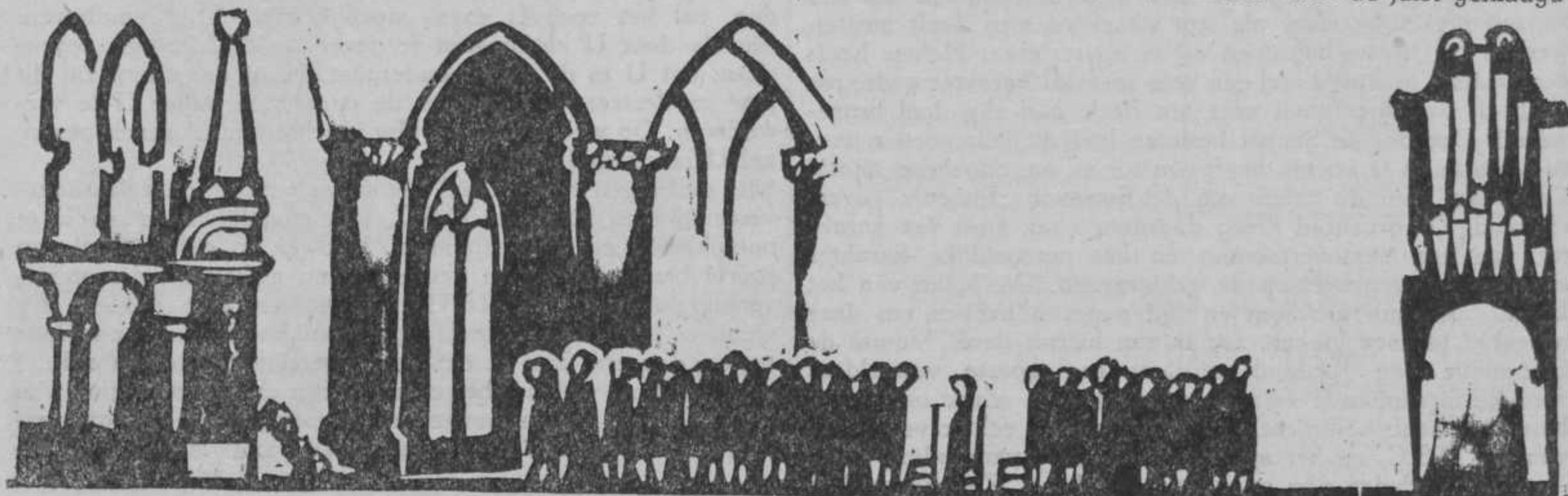
Waar vinden wij de garantie, dat de toekomstige ingenieur zich zijn plichten en verantwoordelijkheden als Nederlander en wereldburger bewust is? In feite nergens!

Noch in zijn opleiding, noch in zijn verdere vorming. En is dit niet een beangstigend teken; geeft dit ons niet het gevoel als van een vlieger, die, op groote hoogte vliegend, plotseling bespeurd, dat zijn stuurinrichting defect is?

Nu kunnen wij slechts hopen en verwachten, dat onze gemeenschap uit zich zelve de kracht opbrengt om er voor te waken, dat deze krachten in de juiste banen worden geleid. En dit probleem brengt tevens een tweede met zich mede. Het is niet meer, zooals vroeger, mogelijk, dat de student zich van de wereld afsluit in zijn eigen gemeenschap. Meer dan ooit is het noodzakelijk, dat hij gedurende zijn studententijd niet het contact verliest met de maatschappij; eens zal hij midden in deze maatschappij staan en er leiding aan moeten geven. Nu reeds moet hij zich in deze problemen inwerken, niet zoozeer door stelling te nemen, maar door ze te bestudeeren en er zich niet aan te onttrekken.

Wakker geschud door de afgeloopen oorlogsjaren, besefte de student iederen dag meer, dat de problemen om hem heen ook de zijne zijn. En al heeft hij, tijdens zijn studententijd, het recht op een zekere zorgeloosheid en uitbundigheid, toch zal hij reeds snel bemerken, dat de problemen, die de studentenwereld raken, eigenlijk een afspiegeling zijn van dezelfde vraagstukken, die op het oogenblik Nederland en de wereld beroeren.

De tijden van een onbekommerd studentenleven, slechts gericht op vertier en jolijt, zijn in dit land en in deze wereld, die nog zucht onder de juist ontvangen slagen, onmogelijk. Als er dan ook iets is, dat ik heden voor de juist geïnaugu-

reerde leden van het D.S.C. op den voorgrond zou willen stellen, dan is het, dat zij zich zelve, hun opleiding, hun toekomst, hun aspiraties, op het tweede plan stellen en zich allereerst afvragen, wat er van hen verlangd wordt. Dat zij zich inleven in den geest, die deze oude stad bezielt; een geest, die spreekt uit onze vaderlandsche geschiedenis. Een geest, die spreekt uit de daden van onzen Vader der Vaderlands, den Eersten Willem, die rijkdom, aanzien, weelde, toekomst offerde aan zijn ideaal: het ideaal van den vrijen mensch. Een geest, die spreekt uit de geschriften van het Orakel van Delft, Huig de Groot, die als eerste ter wereld de gedachten over dezen vrijen mensch omzette in een algemeene rechtsorde: een gedachte, waar de wereld op dit moment nog dagelijks mede worstelt. Een geest, die spreekt uit de werken van Vermeer, den Delftschen meester, die ons de menschen toont, zooals zij zich aan hem voordoen: simpel, met hun eenvoudige genoegens en verlangens: Vermeer, die zijn medemenschen in hun eenvoud liefhad.

Deze geest leeft nog voort in deze stad; en daarom is het zoo een voorrecht, om de ingenieursstudie in deze stad te mogen volbrengen.

Deemoed past ons op dit moment en op deze plaats; deemoed tegenover de waardigste tradities van ons Vaderland. Wie zich in deze tradities goed inleeft, beseft, waarom Nederland, ondanks de engheid zijner grenzen, een grootsche taak kan vervullen; ook nú nog.

En die beseft tevens, dat dit slechts mogelijk is wanneer wij allen niet aflaten te zoeken wat van ons verlangd wordt; wanneer wij boven de technische zijde van onze studie de menschenlijke zijde stellen, die slechts door openhartig verkeer tusschen mensch en mensch zich aan ons kan openbaren. Ik heb U een oogenblik teruggesleurd naar het verleden, ten einde ons op de toekomst te bezinnen; mogen wij steeds de tijd vinden, om ons aan dat verleden te spiegelen, wanneer de toekomst een belangrijke beslissing van ons vraagt.

Als symbool van de beteekenis, die dit verleden voor ons Nederlanders heeft, zal ik, na de woorden van den Rector Magnificus der Technische Hoogeschool, als president van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps, een krans leggen op het graf van Willem den Zwijger, hiermede uiting gevende aan onze afhankelijkheid aan het Huis van Oranje en aan onze vaste wil, om steeds met alle kracht, die in ons is, te doen wat de Nederlandsche tradities van ons verlangen, tradities, die op zoo een unieke wijze in de figuur van den Vader des Vaderlands gepersonificeerd worden.

REDE GEHOUDEN DOOR DEN RECTOR MAGNIFICUS, DEN HOOGGELEERDEN HEER PROF. J. M. TIENSTRA IN DE GROOTE KERK TE DELFT OP VRIJDAG 4 OCTOBER 1946.

Dames en Heeren.

Wanneer ik tracht na te gaan welke toch de diepe reden mag zijn, dat de figuur van Prins Willem den Eerste door de eeuwen heen zoo sterk tot ons volk is blijven spreken geloof ik, dat deze gezocht moet worden in de groote zuiverheid van zijn bedoelingen en in de onbaatzuchtigheid waarmee hij, gedreven door een warme menschenliefde, zich heeft gegeven voor de zaak der Lage Landen. Des te dieper treft dit omdat de taak, die hij zichzelf had opgelegd, hem voortdurend teleurstellingen bracht. Zijn groote ideaal: de vereeniging van de Noordelijke en Zuidelijke Nederlanden in één staat, zag hij in rook vervliegen. Zijn krijgsverrichtingen, wij weten het, waren verre van gelukkig. De rivaliteit tusschen de verschillende gewesten, de eigenzinnigheid van de Zuid-Nederlandsche adel en de onhandelbaarheid van de Nederlandsche regenten, hebben hem voortdurend gedwarsboomd in zijn plannen.

Dat deze man vasthield aan zijn taak, ondanks rampen en tegenspoeden, dat hij trouw bleef aan zijn roeping, zich in onzelfzuchtige en dienende liefde in dienst stelde van zijn volk, zie, dit zal het moeten zijn, dat ons dezen grooten vaderlander doet eeren.

Wanneer deze gedachtengang niet al te ver bezijden de waarheid is, beteekent dit echter ook, dat in het oordeel van den mensch aan eigenschappen, als de zoeven genoemde, groote positieve waarde worden toegekend. Ik stel daarom uitdrukkelijk, deze wellicht wat al te voor de hand liggende uitspraak vast omdat de ontredde van de wereld ons het tegendeel zou doen denken. Of houdt de mensch er een dubbele moraal op na: een voor zichzelf en een voor de buitenwereld. Het lijkt erop. Wanneer een ander zich opoffert voor de goede zaak, wel dan heeft men daar eerbied voor en goede woorden; men is zelfs bereid een traan te plengen als het op een drama uitloopt. Voor eigen daden schijnt men een andere maatstaf te hebben, dan is er plotseling een andere code. Er blijken dan heel veel dingen voor te moeten gaan, voor men zich een opoffering kan gaan getroosten.

Willen wij naar een betere wereld om in te leven, dan moeten wij bereid zijn offers te brengen. Bepaald verontrustend is daarom de apathie, die tegenwoordig ons openbare leven kenmerkt. Een jaar geleden bestond er groote belangstelling voor de vraagstukken die met opbouw, herstel en vernieuwing verband hielden. Waar is het enthousiasme gebleven waarmee wij na de bevrijding de zaken wilden aanpakken? Gaan wij een tijd van duifheid tepemoet, zooals na de Napoleontische oorlogen? Waar is de bereidheid en het élan om nieuwe wegen in te slaan, die ons zullen voeren naar een toekomst zonder de verschrikkingen van oorlog en concentratiekampen?

In een weekblad lees ik, dat de huidige apathie geen verwording is, maar een verborgen honger naar wat zedelijk goed is. Er is genoeg arbeidslust, maar de vormen zijn verbroken en er moeten nieuwe komen. Ik hoop dat dit waar is, maar als het zoo is, dan zal het ontstaan van nieuwe vormen voor een groot deel afhangen van de bereidheid der jongere generaties, offers in tijd en moeiten, offers van moeizaam zwoegen te willen brengen. Zij zullen bereid moeten zijn zich open te stellen voor de nooden van het mensdom. Ik richt vandaag mijn woorden tot een gehoor, dat in hoofdzaak bestaat uit leden van het Delftsch Studenten Corps. Ik weet, dat in dit Corps belangrijke krachten bouwend werkzaam zijn en dat daar veel jonge menschen te vinden zijn die zich in hooge mate bewust zijn van hun plicht en zich met overgave voorbereiden niet alleen voor hun taak als technisch leider, maar ook voor hun plaats als mensch in de maatschappij. Bij velen uit zich deze drang door het vervullen van taken in de studentenwereld, taken die dikwijls verre van gemakkelijk zijn en veel inspanning eischen. Deels liggen deze taken binnen het Corpsverband, maar ook voor een groot deel daarbuiten die in de bredere studentenmaatschappij.

Dit beteekent, dat het Corpslid ook buiten de eigen kring zijn verantwoordelijkheid ziet en zich van zijn plicht bewust is. Dit is van zeer groote beteekenis voor onze hoogeschoolgemeenschap. Al zijn de pogingen, die na de bevrijding in het werk werden gesteld om te komen tot een grotere eenheid in de studentenorganisaties, niet met succes bekroond, het lijkt mij toe, dat er belangrijke teekenen zijn, die erop wijzen dat al mag men dan de afzonderlijke milieu's hebben gehandhaafd er een groote neiging tot samenwerking bestaat en er ook reeds in deze richting het een en ander is bereikt. Ik zal het een zegen voor de hoogeschool achten, wanneer in de toekomst het samenwerken tusschen de verschillende studentenorganisaties in steeds sterkere mate zal plaats vinden. Hier is voor het Corps, als de grootste organisatie, een eervolle plaats weggelegd. Wanneer het gaat

om belangen die alle studenten betreffen zal het Corps zich deze belangen moeten aantrekken en als geheel bereid moeten zijn actief aan het leven in bredere kring deel te nemen. Afgaande op hetgeen in deze richting reeds is gedaan, meen ik, dat met vertrouwen de ontwikkeling op dit punt kan worden tegemoet gezien.

Dit is daarom van zulk een bijzondere waarde, omdat alleen dan naar mijn idee het Corps de volledige oefenschool kan zijn voor den student om zich op zijn toekomstige maatschappelijke plichten voor te bereiden. Het komt er toch op aan de samenleving als geheel te dienen. Het is niet voldoende zich op te sluiten in eigen kring. Juist in ons land moet er een grootere bereidheid komen ook door de verschillende levensmilieu's heen, samen te willen gaan. Dat vooral de studentenmaatschappij hiervoor prachtige mogelijkheden biedt mag blijken uit het feit, dat in diverse studententehuizen studenten van alle religies en overtuiging samenwonen. Dit is geen toeval, maar bewust door de bewoners zoo gewild.

Alles tezamen genomen is de opdracht een goed student te zijn uitermate zwaar. De twee lijnen waarlangs zijn ontwikkeling zich moet voltrekken: de eigenlijke studie en de maatschappelijke vorming geven aan het bestaan van den student een uitgesproken dualistisch karakter. Het is de groote kunst van het student zijn beide lijnen steeds in het oog te houden en een harmonische ontwikkeling na te streven. Daarbij komt nog, dat de huidige omstandigheden bijzondere bezwaren meebrengen. Een der grootste is het gevaar, dat bij het overmatige aantal studenten het individu in de massa verloren raakt en de student zich een nummer gaat voelen. Hier moet voorloopig steeds het sein op onveilig staan.

Hetgeen ik gezegd heb over het student-zijn zal voor de ouderen onder de toehoorders geen nieuws bevatten. Wanneer zij uit hoffelijkheid mij zouden verklaren het gaarne nog eens te hebben gehoord ter bevestiging van hun eigen gedachten zou ik mij wat hen betreft reeds ruimschoots beloofd achten. In hoofdzaak heb ik mij echter gericht tot degenen onder de hier aanwezige studenten, die met dit jaar hun studie aanvangen en dus nu de poorten van het studentenleven zijn doorgegaan.

Het zou mij spijten wanneer de afbeelding van hun program hen heeft geïntimideert. En wanneer ik mij nu speciaal tot hen richt zeg ik: Inderdaad uw taak is niet licht. Door de oorlog en de bezetting hebt Gij veel moeten missen en thans doet de toekomst een krachtig beroep op Uw werkkraft en Uw kunnen. De ernst van de situatie echter maakt het tot een plicht dit te erkennen en uit te spreken.

Dat dit geschiedt op deze indrukwekkende plaats is om U van de groote betekenis van Uw student-zijn te doordringen. Een belangrijk aandeel tot het herstellen van de welvaart van ons land zult Gij moeten leveren. Het land heeft U noodig als technicus, als bedrijfsleider als research-werker. Gij zult straks moeten medewerken aan het zoeken van nieuwe wegen voor bedrijven en industrieën. Nieuwe mogelijkheden zult Gij moeten ontdekken en nieuwe paden wijzen. Zooals ik echter reeds opmerkte, is dit, hoe belangrijk ook, nog slechts een deel van de verwachtingen, die men omtrent U heeft. De maatschappij behoeft U ook als warm voelende leden met een verstandige blik op menschen en mogelijkheden, met een open oog voor verhoudingen en toestanden. Zij heeft noodig van U de bereidheid U te geven aan Uw medemenschen en in deze bereidheid moet Gij Uw gaven en kundigheden in dienst stellen van de gemeenschap; Opofferend dienen uit waarachtige overtuiging zoo te moeten handelen en niet anders.

Neemt U dit voor op dit plechtig oogenblik.

Heb ik de laatste uitlatingen speciaal tot de nieuwe leden van het Corps gericht, zij gelden ook voor de ouderen, waarvan er gelukkig reeds zooveel zijn, die hun taak voelen en er ernst mede maken.

Moge dan het machtige voorbeeld van den Vader des Vaderlands allen steeds voor oogen staan om sterkte in den strijd te geven en moge de daad van de kranslegging belofte inhouden te willen dienen als hij deed.

Den eerste jaars, die gedurende hun groenekroeg bij mij een herdenkingsnummer van „De Spiegel” hebben gereserveerd, wordt verzocht dit ten spoedigste aan het buffet der Sociëteit „Phoenix” af te halen.

Anderen, die nog een herdenkingsnummer wenschen, kunnen dit, zolang de voorraad strekt, eveneens aan het buffet kopen à f 2,— per stuk.

Namens de Redactie,
W. VAN LUTTERVELT, Griffier.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Senaat maakt bekend dat de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor het jaar 1947 zich als volgt heeft samengesteld:

M. H. LUBBERS, President.

S. VAN RAVESTEYN, Secretaris.

ERNEST W. VAN BEYDERWELLEN DE KUYF,

Vice-President.

W. J. G. MEES, Commissaris A,

A. J. KEMPEES, Commissaris B.

De Senaat maakt bekend, dat de Stem- en Schouwburg Commissie zich als volgt heeft samengesteld:

H. W. G. HEYNING, Secretaris.

A. H. BLOM, Commissaris,

W. VAN LUTTERVELT, Commissaris.

Namens den Senaat,

W. H. VERLOOP, Secretaris.

D.S.D.G.-Vrije Studie.

Voordracht gehouden door Ir. W. C. Korthals Altes voor de candidaat-leden van het Delftsch Studenten Corps.

De heer Korthals Altes had als onderwerp voor zijn lezing gekozen — Corps en Studie — en vervolgens — De Ingenieur in de praktijk —. Eerst wijdde spreker enkele woorden aan de oprichting van het gezelschap in 1862, toen de Vrije Studie aan de Polytechnische School bedreigd werd en aan de gebeurtenissen in 1905, die de vrije studie weer in het middelpunt der belangstelling plaatsten. In beide gevallen was het optreden van het gezelschap niet vreemd aan het behoud der vrije studie.

Het is de taak van het gezelschap gedachtig aan deze voorvallen de geest levendig te houden en te trachten de juiste sfeer te scheppen voor een zoo volledig mogelijke studie, een studie niet beperkt tot de techniek. Spreker heeft ongeveer 40 jaar geleden in Delft gestudeerd, doch is van meening dat het onderwijs aan de T.H. niet fundamenteel veranderd is. Iedere student heeft een andere aanleg en heeft tengevolge hiervan de behoefte op een andere wijze onderwezen te worden om zijn eigen bekwaamheden tenvolle te kunnen ontwikkelen. Welnu, enerzijds worden in Delft bekwaamheid en belangstelling vaak gedoofd, anderzijds wordt bekwaamheid verondersteld bij diegenen, die blijk gegeven hebben goede wiskundigen te zijn of zelfs alleen maar een goed geheugen te bezitten. Het merendeel der studenten beseft dit en heeft naar een mogelijkheid gezocht zijn behoefte aan algemeener onderwijs te bevredigen. Het Corpslidmaatschap opent hem de mogelijkheid zijn wellicht op een middelbare school al eenigszins verwrongen persoonlijkheid veelzijdig te ontwikkelen. Men komt niet — zoo eindigde spreker — in Delft uitsluitend om te studeeren, doch tevens om deel uit te maken van het Delftsch Studenten Corps.

Het gezelschap heeft gemeend de candidaatleden een proeve van bekwaamheid te moeten laten afleggen, waaruit zou blijken, welke kennis zij bezaten van wat vermoedelijk niet tot hun voornaamste interessen zou behooren. Het gezelschap heeft gemeend de uitslag van deze enquête te moeten publiceren om een ieder duidelijk te maken, dat hij zijn bijdrage zal dienen te geven om deze ontstellende leemte bij de zoo juist toegetreden Eerstejaars aan te vullen.

Allereerst is een onderscheid gemaakt tusschen leerlingen van H.B.S. en Gymnasium. Verder is getracht verband te zoeken tusschen maandgeld en kennis.

GYMNASIUM.

	< 100	100-125	125-150	> 150	Totaal
1-20	4 %	6 %	29 %		10 %
20-25	11 %	14 %	7 %	33 %	13 %
25-30	23 %	27 %	14 %	33 %	23 %
30-35	35 %	33 %	29 %		31 %
35-55	27 %	17 %	19 %	33 %	23 %

Verticaal = aantal goede vragen. Horizontaal = maandgeld.

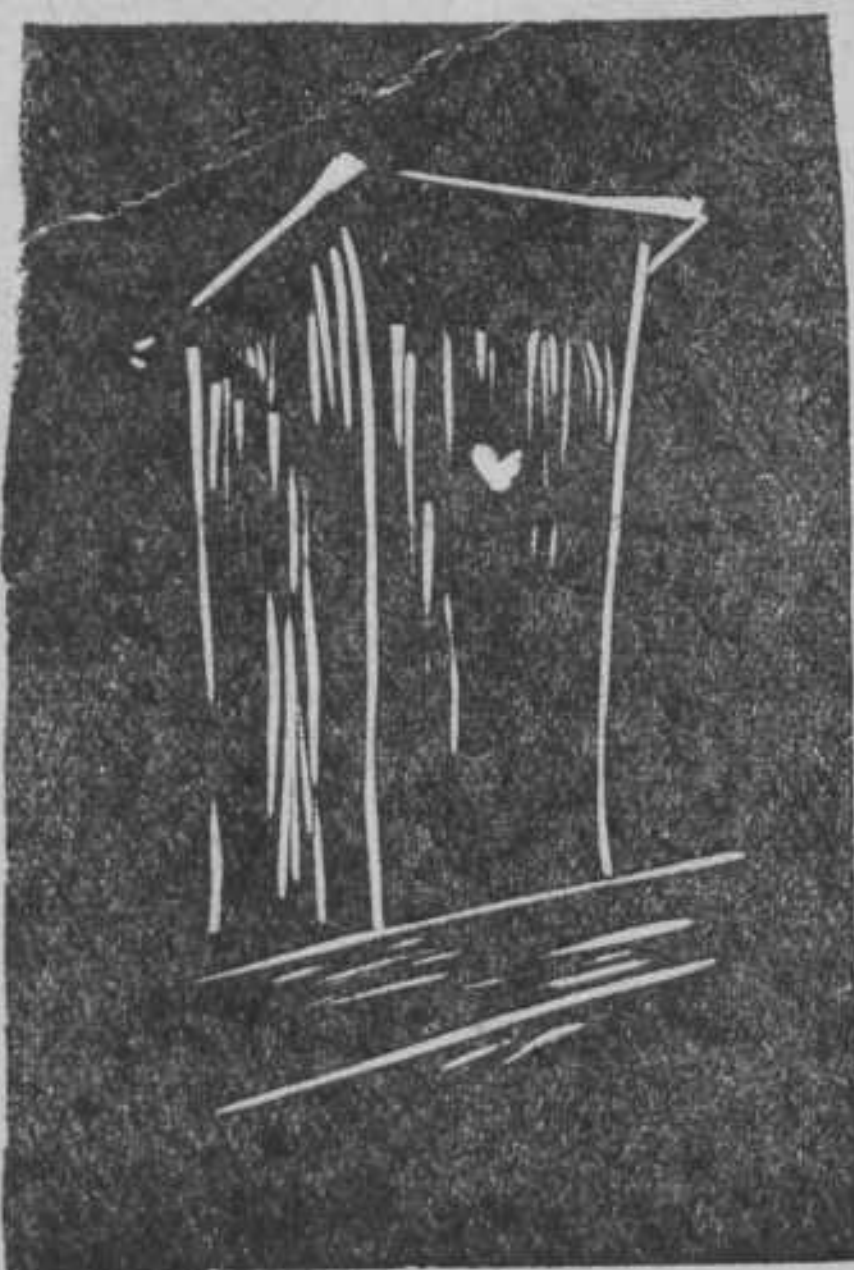
H.B.S.

	< 100	100-125	125-150	> 150	Totaal
1-20	35 %	31 $\frac{1}{4}$ %	8 $\frac{3}{4}$ %	10 $\frac{2}{3}$ %	25 $\frac{1}{2}$ %
20-25	15 %	27 $\frac{1}{2}$ %	26 $\frac{1}{2}$ %	17 $\frac{1}{4}$ %	21 $\frac{1}{2}$ %
25-30	34 %	17 $\frac{1}{2}$ %	24 $\frac{1}{2}$ %	44 $\frac{3}{4}$ %	28 %
30-35	11 $\frac{3}{4}$ %	17 $\frac{1}{2}$ %	30 %	13 $\frac{2}{3}$ %	18 %
35-55	4 $\frac{1}{4}$ %	6 $\frac{1}{4}$ %	10 $\frac{1}{4}$ %	13 $\frac{2}{3}$ %	7 %

Verticaal = aantal goede vragen, Horizontaal = maandgeld.

Het blijkt, in de eerste plaats dat de resultaten der Gymnasiasten opvallend beter zijn. Bij leerlingen der H.B.S. blijkt, dat in het algemeen de resultaten beter zijn naarmate de maandgelden stijgen, terwijl de gymnasiasten met lage maandgelden een zeer goede indruk maken. Blijkbaar vertegenwoordigen deze de intellectueelen onder de bevolking. Als bijzonderheid kan nog vermeld worden, dat het gemiddelde maandgeld der gymnasiasten lager is dan dat der H.B.S. leerlingen.

P. H. SIMON THOMAS.

DIT IS HET GEMAK VAN K. O. PIETEKORT. HET MOET IN HET BELANG VAN DE SPIEGEL NIET DOOR U WORDEN GEDIEND.

EN EVENMIN IN HET BELANG VAN DEN ALMANAK.

lisme?

Dit alles overdachten wij op de derde October, één jaar na het ingebruiknemen van de Kogelgieterij. Het zijn gedachten, die nog steeds vele mogelijkheden van discussie en contemplatie openlaten, gedachten, die roepen als in een woestijn, dat men zich nogmaals bewust worde van wat wij enkele jaren geleden hoopten en wenschten, in vergelijking met het heden, en die daarom een publicatie waard zijn, omdat steeds, ook uitgaande van de tegenwoordig toestand, de mogelijkheid openstaat naar dit vroegere ideaal te streven, zij het ook in een vorm, die aan de werkelijkheid aangepast is.

Wij richtten onze kleine gemeenschap van ruim een dozijn studenten op in een tijd, dat nog ieder sprak en dacht in termen van gelijkgerichtheid van anders gezinden en behartiging van algemeene studentenbelangen. Maar na een jaar merken wij, dat we ongewild van een vesting achter het front geworden zijn tot een egelstelling ver in het vijandelijk gebied. Of wij een Stalingrad dan wel een La Rochelle verdedigen, staat aan U om te overwegen.

H.S.
L.I.

DE JAMMERKLACHT

Een jaar Kogelgieterij.

„Het streven naar een goed studentenleven, dat alle studenten deelachtig kunnen worden en dat ten doel heeft ingenieurs te scheppen, die niet alleen op technisch gebied, maar ook in zeer algemeene en ruime zin welgevormd zijn.“ Aldus luidt de idealistische doelstelling uit de „Scheeve Jan“. Dit plan dat vóór de bevrijding onverwacht weinig tegenstand ondervond, is mislukt omdat de reactionaire kracht, die in de oude kernen van gezelligheidsverenigingen en de zich daaromheen groepeerende jongeren latent aanwezig was, sterk onderschat werd. Evenals de tien kleine negertjes zijn de verschillende middelen om bovenstaand doel te bereiken, beurt om beurt verdronken, verzwoegen of vertrapt. Zoo al een — alleszins toe te juichen — contact tusschen alle studenten is georganiseerd op verschillende gebieden zooals door middel van de Delftsche Studenten Raad of de C.C., in enkele sportuitingen als de interacademiale te Utrecht, in Sportstichting, Orakel of zelfs muziek-commissie, dan zal toch niemand durven beweren, dat dit contact voor alle of zelfs de meeste studenten een levende werkelijkheid vol inhoud is geworden. Het is een flesch, waarvan in Mei en Juni 1945 de inhoud begeerig werd verslonden, en die nu hoogstens nog als kaarsenstandaard dienst doet.

Ook vergroting van verenigingsmogelijkheid door middel van twee of meer societeiten is vrijwel vergeten. Het idee der „colleges“, plan 1813, hoewel stillekens voortlevend in de harten van vele idealisten, schijnt voorloopig maagdelijk ten onder te zijn gegaan in het rumoer der agressievere plannen.

Immers, hoewel van ondergeschikte betekenis, werd de wederzijdsche verhouding tusschen Corps, Sanctus Virgilius en S.S.R. opgeblazen tot een belang van de eerste orde. Eenmaal tot dit niveau afgedaald, moest men noodgedwongen uitgaan van het feit, dat samenwerking slechts mogelijk was op de basis van erkenning van het eigen verenigingsrecht, dat vergeleken werd met het recht, dat ouders — en hun burens niet — hebben om hun kinderen zelf op te voeden.

De plannen om leden van S.V. en S.S.R., na een groentijd en een verdere opvoeding in eigen huis, vrijwel zonder meer in het Corps en de onderverenigingen liefderijk op te nemen, werden als een te groote concessie verworpen.

Steeds scheen zoo het bedeerdere idealisme juist een stapje achter te zijn bij het voortdurend krachtiger wordende materialisme en conservatisme. Zoo meende ook anderzijds S.V. in een gemeenschappelijke en gemengde groentijd een gevaar voor de ongevormde, groene religieuzen te moeten zien.

Wanneer we dan nu nog eens plan 2 nagaan, dat indertijd al als uitermate conservatief werd beschouwd, dan zien we, dat, door welke oorzaak dan ook, de verenigingen zich nu zelfs nog verder hebben teruggetrokken op het eigen oude, vertrouwde terrein.

Weliswaar was de frontlijn onmiddellijk na de bevrijding nog te weinig verkend, te theoretisch, terwijl thans een zeer vast gestelde en practisch bruikbare linie betrokken is, maar de bleke, vormloze vijand, genaamd nihilisme, heeft daarvoor al zijn stellingen heroverd.

Slechts daar waar door voortdurende gedachtenuitwisseling een individuele omgang tusschen katholieken, hervormden en een keur van heidenen gevormd werd, met name in de Kogelgieterij, waar dus geen verenigingen maar personen een „choc des opinions“ ondergingen, daar kan nog na een jaar de hoop leven, dat door een samengaan van verscheidene meeningen iets gedaan kan worden ter veredeling van den Delftschen student.

Want herinnert U, dat de Adviescommissie indertijd een intensieve samenwerking tusschen D.S.C., S.V. en S.S.R. als grondslag stelde om vandaar en na het verkrijgen daarvan, den nihilist te attaqueeren. Welnu, de vorm van deze samenwerking heeft zijn beslag gekregen — al of niet geslaagd —, nu gaan we ons dus uitrusten voor den strijd tegen het nihi-

Vervolg van pag. 1

ondervereeniging en van het D.S.C. de leden bindt en die daardoor deze ondervereenigingen doen verschillen van normale gezelligheids- of sportvereenigingen. Iedere ondervereeniging op zijn eigen wijze is een uiting van Corpsgeest en Corpsleven. Op dit punt kan in deze tijd niet voldoende nadruk gelegd worden.

Ik heb nu tot U gesproken over het Corpsleven; er is echter nog een ander zeer belangrijk punt, dat ik even zou willen aanroeren. Dit punt is Uw verhouding tot de Technische Hoogeschool. Voor het eerst zult gij gebruik kunnen maken van de voorrechten van een vrije studie. Een studie, waar niemand U dwingt om te studeeren en waar het geheel aan U zal liggen, hoe U Uw studie zult indeelen. Na de voortreffelijke woorden hierover verleden Zaterdag door den heer Korthals Altes op de lezing van Vrije Studie tot U gesproken, valt hier weinig aan toe te voegen. Bedenkt steeds, dat ook de wijze, waarop gij Uw studie aanpakt, een weerspiegeling is van Uw karakter en doorzettingsvermogen. Ook in Uw studie zul gij tegenslagen en desillusies ondervinden, die gij zult moeten overwinnen. Gij zult moeten trachten op een juiste wijze Uw studie met het studentenleven te combineeren, aan de vele afleidingen op het juiste oogenblik weerstand te bieden en Uw tijd op economische wijze weten te verdeelen. Het is Uw plicht als goed Corpslid om ook op studiegebied Uw verantwoordelijkheid te beseffen.

Het is zeer wel mogelijk en zelfs noodzakelijk een goed Corpsleven en de studie te combineeren. Deze begrippen zijn niet met elkaar in tegenspraak, integendeel, slechts op de juiste wijze gecombineerd zullen zij U tot een goed en volwaardig ingenieur kunnen maken.

Een ingenieur, die naast zijn technische kennis de noodige eigenschappen bezit om in de maatschappij de leidinggevende plaats, die hem toekomt, in te nemen.

Candidaatleden staat thans allen op: generaties traden voor U dit Corps binnen. Het is hun werk en verdienste, dit Corps opgebouwd te hebben, en het door bijna een eeuw heen onaangetast en krachtig te hebben doen voortleven.

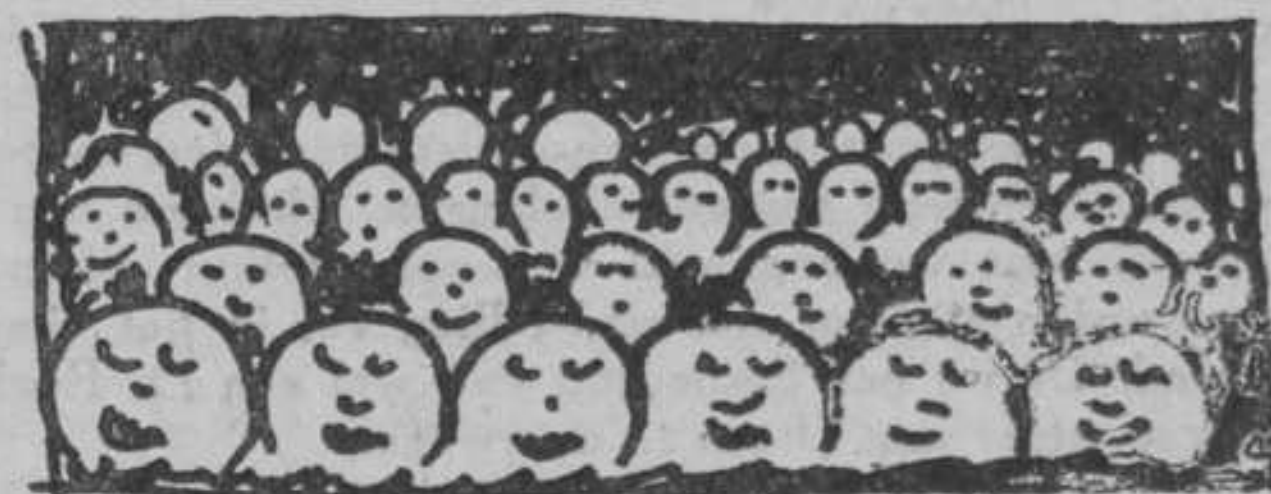
Het is namens deze generaties, dat ik thans tot U spreek. Beseft welk een voorrecht U ten deel valt, maar tevens welk een plichten dit voor U zal medebrengen.

Het is in het vertrouwen, dat U met geestdrift en toewijding deze taak zult voortzetten, dat ik nu deze verantwoordelijkheid ook op Uw schouders leg.

Bij deze hamerslag inaugureer ik U tot leden van het Delftsch Studenten Corps.

J. H. Brinkhorst; H. J. C. Boertje; J. Z. Agnes; J. F. Brak; R. H. Berts; H. Bulder; J. C. W. de Jong; P. Horst; G. v. d. Bijl; J. T. Hissink; H. K. Hetzel; N. P. Mees; T. Grotjohan; G. A. van Rossem; P. Baredsen; H. F. ten Hoopen; P. Hoebee; G. N. Bink; I. Meijer; K. H. Hylkema; H. R. van Amstel; G. H. Huizinga; C. Buis; R. E. Entrop; M. Botman; G. A. van Erk; H. W. G. Hoogwater; B. J. Hoetink; B. Harnas; G. Blokhuis; J. A. Dake; J. Boonen; L. J. Alers; R. Hoesen; O. H. Faber; H. C. Hoogewoning; F. W. Haak; S. J. J. de Jongh; J. W. Jansz; W. Geerts; L. H. Datema; N. H. Heeroma; K. Hoefnagel; H. C. Haverkorn van Rijsewijk; E. Cremer; F. de Haas; A. C. D. Boerstra; A. C. Groot-hoff; J. A. Bonebakker; J. Bresters; L. P. Herfst; F. Busse-maker; J. Lisser; A. Bienfait; Y. J. Fokkinga; V. J. G. Beelaerts van Blokland; J. A. Q. Steenweg; J. J. Bellingwout; O. H. Hettema; J. J. Doijer; J. J. van Dijk; J. H. Anema; J. T. Hees; H. Ens; G. J. de Jong; W. Grijm; J. Boerlage; F. H. Engelbert van Bevervoorde; A. W. J. van den Hoek; A. Ignatius; C. L. A. Grauwelman; P. G. Berg; J. J. Brassier; C. D. Daamen; W. A. Baumgarten; E. H. Houwink; J. A. M. ten Houten de Lange; C. J. Bouten; E. Brouwer; G. J. van der Grinten; H. Dijkmans van Gunst; J. M. van Assen; H. J. Forsma; M. Haar; S. J. de Graaf; J. H. van Giessen; F. Huysman; W. A. Hiddema; G. C. Ballast; L. Feenstra; N. F. Allen; J. Endtz; W. A. de Jong; W. A. Eggers; F. W. Craandijk; G. A. van Hattem; J. J. Bleeker; M. J. G. van Bosse; C. Caderius van Veen; G. H. Jobsis; C. M. van Hoey Schilthouwer Pompe; J. M. Haarman; C. C. Honig; C. Busse-maker; J. H. Jansen; J. E. Barbas; J. W. Deknatel; F. Hoekstra; T. Hettema; H. A. M. Boekwijt; R. Boersma; S. Brouwers; H. D. van Heemstra; R. Dufour; J. C. Hoogewerf; C. J. Doorenbos; O. Hattink; R. Geerling; E. A. Bijlevelt; H. Cohen Stuart; W. J. C. ten Broeke; H. Evelein; H. Bosch; W. Cohn; P. Homan; R. J. Dinger; R. Bosch; H. Heering; F. Braaksma; L. S. Adema; R. V. Creutzberg; J. Houtsmuller; K. Halberstma; D. J. Hulshof; R. J. Heybroek; R. G. M. P. Feekes; P. Haverkamp Begeman; G. W. Corporaal; D. J. Enschede; H. Heyligers; D. C. Donath; J. W. Mulder; R. Bettman; F. H. de Goey; C. W. Bal; J. H. N. Jelgersma;

P. Flieringa; P. G. Bard; W. J. Marrink; Hanken; Berdenis van Berlekom; A. Cohen; W. J. de Beyer; T. W. Goan; H. Roels; D. J. M. Driebeek; A. H. Karssiens; H. E. C. van der Keyl; J. A. Gelpker; A. J. Bruch; J. A. Free; G. Lichtenberg; L. Hasselaar; M. de Boer; M. H. Radema; G. P. Verbost; G. C. Olthof; R. S. de Vries; H. W. Rentema; K. Winkel; A. G. Montfoort; H. J. ten Siepe; A. H. Satoor de Rotas; J. Ike; R. C. Goudswaard; J. W. Ellers; E. J. van Bork; J. Wolff; A. O. Rovekamp; W. M. de Vries; B. J. Postel; S. T. Tjoa; K. T. Oey; W. L. Cremer; H. Boos; W. J. van Hengel; D. J. B. Aris; K. R. v. d. Keyl; R. Rynhart Schwieter; W. Palenstijn; H. van Kuyk; B. de Meyere; C. van Schreven; M. A. Levison; G. J. de Wolf; F. Schouten; H. Voorhuis; K. Oosterduin; J. van Beek; P. Pels Rijcken; H. Sijmons; L. B. van Dijk; L. Schwarz; H. v. d. Lint; A. J. Heshuizen; A. H. Krieger; D. H. Labrie; W. van Lookeren Campagne; J. G. Krijt; H. G. Leonhardt; K. C. Schonebaum; H. L. Westerman; A. A. Loeff; J. F. Niemöller; J. van Laar; J. Verster; J. C. Kriens; G. J. Rodenhuis; J. Kuiper; W. B. J. Mulders; A. Steenbergen; R. Maas; B. G. Roos; T. J. M. van der Pas; W. J. Leyds; J. W. F. Karseboom; B. A. Sassem; A. van Lingen; J. M. Ubbink; T. E. de Vries; W. P. Steffelaar; J. M. F. de Lange; J. van Stolk; C. Koenen; J. J. M. Koning; C. Witt; J. H. Timmer; G. C. Ruys; J. H. Visser; T. Kipperman; J. M. de Wolf; P. van der Hoeven; H. J. A. Lagaay; P. J. van der Laan; G. D. Langereis; H. Statius Muller; M. H. Wyvekate; A. C. van Daalen; H. W. Drijfhout van Hooff; A. C. W. Vonk; L. C. Meewis; S. H. Liem; J. R. Straatemeier; K. R. Westerterp; C. Pet; H. J. Ankersmit; J. M. Schiermeier; E. van Laer; P. S. Noyon; H. T. Philippi; E. J. Mouton; C. J. Haring; R. D. Bleeker; J. P. Korthals Altes; H. G. Verkerk H. Top; G. H. F. de Vries; J. N. Mullemeister; J. de Vries; J. B. Loman; J. L. Sellink; J. J. Venverloo; W. B. G. R. Veenhoff; P. Pappenheim; T. J. Somer; H. C. Simon Thomas; B. Manschot; A. Kessler; G. A. Nassuth; H. Koops; B. M. Lips; C. A. Lobry van Troostenburg de Bruyn; F. van Koppenhagen; K. Vogel; J. A. J. Meyers; J. B. Roggeband; E. Tuyt; H. E. van der Most; H. Snellen; O. A. von Königslow; E. H. Sielcken; R. Hieleckert; D. R. P. Nanninga; K. Deenstra; A. H. van Ginckel; T. Degenaars; S. Ho; W. Janssen; M. K. Klein; H. Kraayeveld; L. F. D. ter Kuile; P. Oostenburg; W. E. Röell; P. Schat; J. Wildeboer; P. Mulder; C. B. Quartero; W. N. Schuytvlot; H. P. van der Sluis; J. A. Wijn; P. Stam; J. W. van der Laag; J. M. M. Veldstra; E. S. Sluis; A. Koerts; J. W. Dekker; J. L. Talsma; J. W. A. Renssen; C. T. Kluyver; A. Stikker; H. C. Hermans; H. T. Planteydt; J. M. Verloop; W. Timmerman; O. Rademaker; R. Nootenius de Man J. G. W. Sieger; R. Wally; R. van Swaay; H. J. Suermond; F. J. Sprenger; J. J. de Vries; C. M. Kan; W. F. van Spengler; J. de Voogt; M. Tels; A. E. Sol; J. Bondam; J. T. Quant; F. Remmelts; H. G. Reddering; G. F. Viets; N. Kist; D. v. d. Peyl; C. Sijp; P. W. Roest; N. Wertenbroek; H. v. Weenen; Y. Y. T. Phoa; R. Nijenhuis; E. O. Matray; L. R. Wentholt; P. E. O. Loeb; C. J. Soutendam; D. T. Creemers; H. v. d. Velde; O. Sietsema; J. B. A. Kessler; C. J. de Vries; A. Lagerweij; J. C. Snijder; A. W. Swaan; H. J. Schut; R. Meijer; F. F. Leopold; G. H. de Muinck Keizer; R. W. W. van der Vlegt; C. F. Schuurman; F. Lieftinck; N. Rodenburg; F. Menschaar; H. van der Meer; G. A. Escher; W. E. Witteveen; R. Klein; A. W. Ruys; C. Leenman; G. H. Soels; H. A. R. Smits; W. A. Koumans; J. v. d. Valk; D. N. Trapman; O. H. Schutte; J. Oosterbeek; E. W. Thieme; J. L. Klein; U. P. Sensius; W. M. Zandveld; F. C. Verel; R. A. Leupen; J. H. Koers; R. A. Rook; R. S. Verkerk; J. C. Klaarenbeek; C. M. F. van Rossum; E. A. Snijders; H. Reinhold; W. C. Muysken; W. van Linden Tol; D. v. Woerkom; E. B. P. de Vries; W. F. Vonck; H. Klein Wassink; J. W. Schmidt; J. G. Melchior; H. H. Maas Geesteranus; G. Kingma; H. C. Stadlander; E. v. Walsum; P. Kolff; R. v. Vloten; K. J. Tromp; J. Sisselaar; G. G. Schooten; G. Scherpbier; E. J. Smits; E. H. Arkema; H. J. Verster; J. Peelen; P. D. Looyen; D. C. Schouten; K. E. Mathijssen Gerst; P. C. v. d. Velde; W. Takens; A. Lind; D. Kortlandt; F. H. Schmidt; C. H. Tillmans; J. L. v. Lidth de Jeude; G. Kool; J. W. v. Doesburg; E. C. Vermaas; A. W. F. Waardenburg; J. B. Kievits; G. Cnoop Koopmans; J. M. Menger; J. C. Stroeve; S. Haarsma.

Als lange slierten grijze nevels glijden
 Uit gladde, zwarte diepten, waaruit gore
 Bellen puilen en bij tijden
 Het tikken van de druppels is te hooren
 Bij de bruggebogen.

Ja dan! Wie kent niet deze herfststemming over Delft, als bij het licht der lantaarns een langzaam vloeiend waas hangt langs de grachten, als er niemand is te bespeuren, als een doodelijke eenzaamheid den toeschouwer bevangt, als zijn voet de bladeren doet opwarrelen en als hij het gevoel heeft dat de stad de adem inhoudt.

Dan is het tijd dat waart Borst Pong
 Afgemeten kan men hem dan hooren loopen
 Langs de kerk, waar plotseling een orgel zong
 En echo over grachten klinkt bezopen

Steeds rhythmisch van: Borst Pong, Borst Pong.

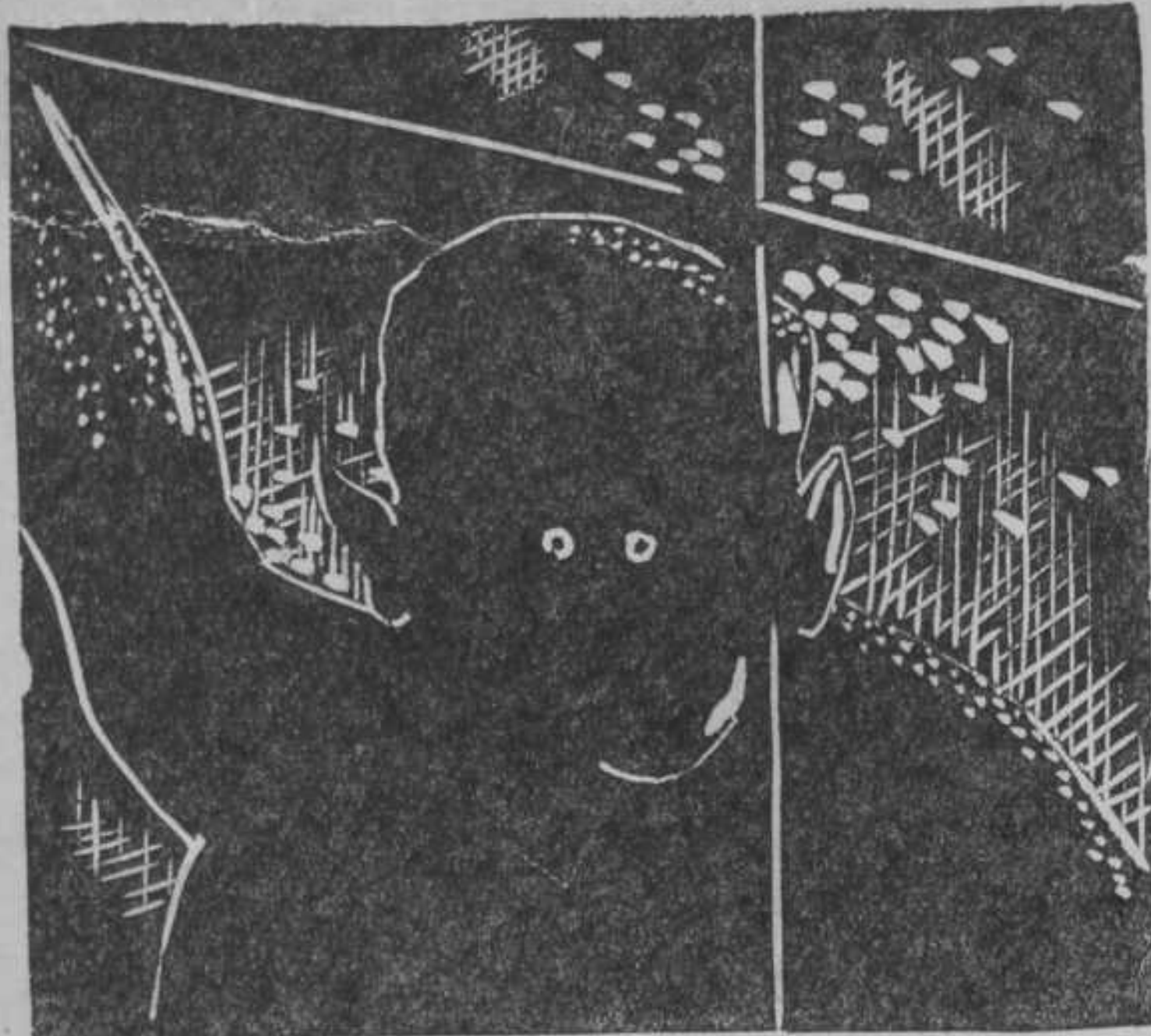
Borst Pong, het herfstmonster. We geloven niet meer aan bovenwereldlijke gestalten die zichtbaar zijn voor menschenoogen, maar ik zweer U, het is waar. Waar. Omstreeks twee uur loopt er langs de huizen een figuur waarvan ik las, (maar waar ik eerst ook geen geloof aan hechtte). Laten we nu maar toegeven dat we het als onzin beschouwen om van een spook te horen.

Op mijn kamer aan de straat gelegen
 Las ik toen van menig soort fantomen,
 Maar ineens de groote droppen zwegen,
 Die tikten uit de nevelvangend' boomen
 En de schaduwen stopten te bewegen.

Een angstige stilte viel in, ik durfde niet van mijn boek op te zien en steeds bleef de zin in mij doordringen, die ik net had gelezen. „In de herfsttijd waart Borst Pong”. Ik had hem mij vaagweg voorgesteld, de mond half open, terwijl een groene nevel eruit slingerde. De werkelijkheid . . .

Was daar ineens een zwart' gestalt' gebogen
 Op het raam; zeker, alles leek donker.
 Slechts, groote groene oogen
 In d' inktvlek. Daarachter, bleek,
 Een straatlantaarn. Ik sprong omhoog —
 In de mist'ge dampen is hij voortgeschoven
 Het tikken van de druppels bij de bruggeboog
 Zette in. Ik kon mijn ooren niet geloven.

H. S.

VAN ONDER DE KRONEN

Bij de jongste bestuurswisseling heeft het Bestuur zich als volgt samengesteld:

J. N. VAN HALL, President,
 R. E. LAARMAN, Secretaris,
 L. M. LEUPEN, Thesaurier,
 B. W. SANDERS, Bibliothecaris,
 M. A. HOOLBOOM, Commissaris van het Consumabel,
 E. H. VAN BROEKHUIZEN, Commissaris v. d. Inventaris,
 J. WILLINK, Archivaris.

Namens het Bestuur,
 R. E. LAARMAN, Secretaris.

D.S.R.V. „Laga”.

Leden van het Delftsche Studenten Corps, die zich wenschen op te geven als candidaat-racroeier van Laga, of als stuurman, dienen zich op te geven op de daarvoor bestemde lijsten, welke op de Societeit Phoenix en op Laga opgehangen zijn.

De termijn van intekenning sluit 14 October e.k.

Men gelieve zeer goed bij zichzelf te rade te gaan alvorens in te teekenen, aangezien U hiermede Laga, en U zelf, veel lasten bespaard.

Namens het Bestuur
 K. F. VALKEN, Secretaris

Studenten Caroussel Vereeniging.

Het Bestuur van de Studenten Caroussel Vereeniging te Delft brengt ter kennis van haar leden, dat de rijlessen weer begonnen zijn in de Tattersall-manege te Den Haag. Deze manege, die de grootste is van Den Haag, biedt den leden van de S.C.V. evenals vorig jaar een speciale reductie indien zij met vier of meer personen rijden. Twintig rijpaarden en rijkleeding zijn aanwezig. Degenen, die wenschen te gaan rijden, wordt verzocht dit zoo spoedig mogelijk op de intekenlijst op het bord in de vestibule van de Societeit „Phoenix” kenbaar te maken. Ook 1e jaars!

In het komende jaar worden grootere en kleinere buitenritten georganiseerd, waarvan de eerste Vrijdag 18 October zal plaats vinden in de duinen en langs het strand bij Scheveningen. Voorts staan op het programma: bij voldoende enthousiasme een jachtrit van Den Haag naar Delft, de Interacademiale Ruitwedstrijd in het voorjaar van 1947 en eventueel een Carousseluitvoering voor en door de leden. Tevens zal er weer iedere Donderdag om 18.15 in de biljartzaal een Carousseltafel voor alle leden gehouden worden.

Vooraf den eerstejaars wordt sterk aangeraden om mede te rijden en mede aan te zitten, om op deze wijze kennis te kunnen maken met de S.C.V.

Namens het Bestuur,
 J. E. WATERMAN,
 Secretaris.

Delftsche Studenten Weerbaarheid.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Weerbaarheid heeft zich als volgt samengesteld:

W. H. Verloop, President;
 J. W. van Zwieten, Secretaris;
 J. van Ravesteyn, Thesaurier;
 J. D. Remijnse, Commissaris A;
 H. Hupkes, Commissaris B.

Namens het Bestuur,
 J. W. VAN ZWIETEN, Secretaris.

D.S.A.F.V.

In verband met door eenige leden gedane verzoeken, aangaande de inzendingstermijn voor de fotowedstrijd Rotterdam en de Kalender deel ik namens het bestuur mede, dat voor beide wedstrijden de inzendingstermijn verlengd is tot en met 1 November. Er wordt nog aan herinnerd dat de inzending niet onder naam maar onder motto geschiedt en voorzien is van een gesloten enveloppe, waarop het motto van de inzending en waarin de naam van den inzender.

Namens het Bestuur,
 M. H. LUBBERS, Secretaris.

Delftsche Studenten Hockey Club

Bij de jongste Bestuurswisseling heeft het Bestuur van de Delftsche Studenten Hockey Club zich als volgt samengesteld:

J. N. VAN HALL, President,
J. W. GOOZE ZIJL, Secretaris.
J. WILLINK, Thesaurier.
R. F. P. ROELL, Commissaris A,
G. VAN GINKEL, Commissaris B,

Namens het Bestuur,
J. W. GOOZE ZIJL, Secretaris.

D.S. Lawn-Tennis Club.

Het Bestuur van de D.S.L.T.C. maakt bekend, dat op 15 October a.s. vanaf 10 uur v.m. een wedstrijd zal plaats vinden tusschen de vertegenwoordigende teams van Delft en Leiden.

Ter herinnering zij gewezen op het feit, dat Delft en Leiden op de Tennis interacademiale, dit jaar te Groningen gehouden, resp. de eerste en tweede plaats innamen.

Het is mede daarom, dat het Bestuur een groote opkomst van supporters verwacht.

Namens het Bestuur,
P. BOCK, Secretaris.

D.S.M.

Op Vrijdag 25 October a.s. zal de Delftsche Studenten Motorclub de traditioneele vossenjacht organiseeren voor motorrijders en fietsers. De start zal plaats vinden om half drie op de Societeit „Phoenix”.
Vooral voor eerstejaars is dit een bijzonder goede gelegenheid om kennis te nemen van de mogelijkheden, welke de D.S.M. hun biedt.

Namens het Bestuur,
B. W. VAN DER VLUGT, Secretaris.

Delftsche Studenten Film-Kring.

De kaartverkoop voor de openingsvoorstelling welke op 17 October a.s. gehouden zal worden, heeft plaats:

Maandag 14 October;

Dinsdag 15 October;

en Woensdag 16 October a.s.

in de voorhal van Societeit „Phoenix” van 17.00—19.30 uur.
Aanvang der voorstelling 23.30 uur in de **Groote Doelenzaal**.

Namens het Bestuur:
S. I. VAN NOOTEN,
Secretaris.

HEINEKENS BIEREN

Overal en Bovenal

Hoofdagenschap: **J. T. POST**
VROUWJUTTELAND 4 DELFT - TELEFOON 92

Voor
Fotograaf...

Reijken

TELEFOON 1765
KOORNMARKT 72

Welke
3e of 4e jaars

student

heeft gelegenheid voor
prettige manier van

bijverdienste

Brieven aan administratie van dit blad
Nr. O. 25

REPETITOREN

Dr ir C. J. D. M. Verhagen n.i. Botaniestraat 30, Delft.
Repeteert en tenteert Natuurkunde.

Ir O. L. Donker, van Leeuwenhoeksingel 40, Delft.
Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica, Electrotechn. B.C.

H. A. Lauwerier. Repeteert Wiskunde P₁ en P₂
Inlichtingen: Lindestraat 2 Den Haag.

Ir F. Algie repeteert Mechanica en Electrotechniek.
Inlichtingen: Westerlookade 16a, Voorburg, Tel. 779092 (Den Haag)

Voorheen en thans:

*„Wij in de Spiegel
en U bij Oliemans”*

N.V. BRANDSTOFFENHANDEL
VOORHEEN **B. OLIEMANS**

Buitenwatersloot 23 · Telefoon 144 · Delft

Veritas

Onafhankelijk Dagblad
voor Delft en Omstreken

Studenten-abonnement

f 2.50 per kwartaal

Administratie „VERITAS”
MARKT 37a, DELFT. TELEF. 2797

Joh. Gerbrands

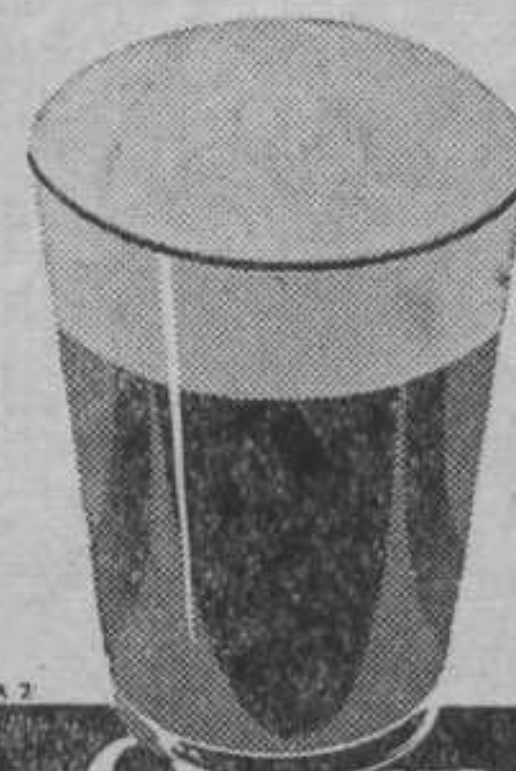
OUDE DELFT 180A
TELEFOON 624
DELFT

**SPECIALAAL
HEERENKAPPER**

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom